

Culte al cos

Un relat de: [EliesVF](#)

Sempre havia pensat que les operacions d'estètica eren per gent insatisfeta, superficial, sense vida interior. Però ara...

La biomedicina, la nanotecnologia i la modificació molecular havien experimentat un desenvolupament extraordinari. Ara es podia tenir un cos a la carta de manera fàcil. Un tractament en poques hores et podia deixar renovat a imatge i semblança d'un model preestablert. Cèl•lula a cèl•lula. Exactament igual.

Havia començat una relació amb un home casat i força més jove que ella. De la seva dona, mai no n'havia volgut saber res. Només que era de la mateixa edat que ell. Tot anava bé i la relació continuava endavant, però estava convençuda que en pocs anys el salt generacional es faria més que evident i la podia fer trontollar. Volia retenir-lo de totes totes, i una nova aparença, més jove, més sensual, l'acabaria de captivar per sempre més.

Li va costar fer el pas. El procés és irreversible i únic perquè les cèl•lules modificades ja no poden assimilar un segon tractament, i això li havia endarrerit la decisió. Després de passar-se uns quants mesos dissenyant colze a colze amb la doctora el seu nou jo, ara, per fi, ja estava preparada.

I va arribar el gran dia.

Absolutament nua, i tremolant de fred i de nervis, va ajeure's dins l'asèptica cabina de la màquina transformadora. Un coma induït amb una injecció la deixà sense consciència i llesta pel canvi.

Des del panell de control, la doctora va començar a ajustar els paràmetres reguladors dels processos. Un somriure se li va dibuixar al rostre.....

A la pantalla de modelització, aparegué la imatge d'un orangutan.